

Dpstandere uden særlig Udgift for Marinen, ganske under samme Vilkaar, som bestemmes for Statens øvrige Eiendomme, der ere forsynede med Vand, saaledes ville saavel Nyholm som Nyboder og Citadellet ogsaa kunne forsynes med Vand under det nye Vandforsyningsystem, og at Comiteen Intet finder at erindre imod, at dette søges iværksat ved en mindelig Overenskomst mellem Militaeretaterne og Communen, og at Loven nu foreskriver, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til Bestemmelsen af det Communen tilkommende Vederlag for sliq Vandforsyning, for det Tilfælde, at mindelig Overenskomst ei kan opnaaes, men at Comiteen høilig maa ønske, at Sagen ei nu opholdes efter Forhandlinger med Sø- og Landmilitaeretaten om denne Gjenstand, men paa det Indstændigste maa anbefale sit Andragende om at de fornødne forberedende For skrifter maatte blive optagne i et Lovudkast, der kunde blive forelagt den for Tiden samlede Rigsdag, og af denne behandlet.

Regjeringen har nu ei havt liden Betænktheds ved for Tiden at forelægge en Lov om den omhandlede Gjenstand. Det hele Forhold er nemlig ei bragt til den Udvikling, at der kan tages endelig Bestemmelse om samme i sin Heelhed. Vel er der af Communen foranstaltet udarbejdet en almindelig Plan for Anlæggelsen af de nye Vandværker, som giver Haab om, at en længe dybt følt Trang til et saa vigtigt Gode for Hovedstaden som en tilstrækkelig og hensigtsmæssig Vandforsyning kan ventes afhjulpen, men der foreligger ei nogen Udarbejdelse af de specielle Regler for Udførelsen af disse Anlæg og navnlig Indbringelsen af Vandet i de enkelte Eiendomme, ligesaa lidt som der foreligger nogen Beregning over de aarlige Udgifter, som Grundeierne ville have at udrede som Følge af de nye Foranstaltninger, og hvad der staaer i Forbindelse med denne Bestatning. De Lovbestemmelser, som nu maatte gives, kunne saaledes kun blive foreløbige og betingede, hvilket altid er misligt. Det skønnes imidlertid ei reittere, end at de attraaede forbedrende Bestemmelser, der ere fornødne, for at Communen kan begynde paa Udførelsen af Anlæggene, hvilket meget ønskes at maatte kunne skee i forestaaende Sommer og navnlig for

at Communen skal kunne contrahere om Over tagelsen af det hele Værk som Entreprise. Hertil hører da først, som iøvrigt af den benævnte Comitee er forbigaaet, at der ved Lov gives Communen en Bemyndigelse til inden en passende Frist, som formenes at kunne fastsættes til 3 Aar, at afløse den ældre i Kongelige Anordninger hjemlede Vandforsyning med de paatænkte Staden og dens Forstæder omfattende Vandanlæg, dog at efter de almindelige Regler om Communes Competence Planen erholder Kongens Approbation. Dernæst er det endvidere fornødent, at Forholdet til Vesterbroes nærværende Vandforsyning, som allerede strax ved Arbejdernes Begyndelse maa træde ud af Virksomhed, i det Hele ordnes ved Lov. Der synes ei heller at være noget væsentligt at erindre imod, at man allerede nu kan bestemme, at de til den ældre Vandforsyning anlagte Rønder og Dpstandere, som tilhøre Grundeierne, blive Communens Eiendom, naar det allerede nu ved Lov udtales, at det kun paalægges, imod at Communen bekofter de nye Rør og Dpstandere med Tilbehør, som skulle afløse de ældre Indretninger, og synes Communens her fremsatte Forslag i det Hele at kunne tages tilfølgende, dog med den Modification, at alle af Grundeierne anskaffede Vandkamme, som have en ikke ganske ubetydelig Værdi, synes at burde forblive deres Eiendom, idet de nye Indretninger ei give Grundbesidderen Vederlag for den af ham til Dpamling af et større Quantum Vand bekoftede Vandkam, og disse Vandkammes Overgang til Communens Eiendom uden Vederlag derfor vilde medføre, at de enkelte Eiere, som have bekoftet saadanne, navnlig de, som for Tiden have bekoftet Springvandsrønder indlagte i deres Eiendomme, vilde komme til at udrede et forholdsvis større Bidrag til de nye Indretninger end andre Grundeiere, som ei have bekoftet saadanne Vandkamme.

Hvad derimod angaaer Spørgsmaalet om Nyboders, Citadellens og begge Holmenes Forsyning med Vand, da er Sagen ei saaledes forberedet, at det kan synes hensigtsmæssigt at give nogen endelig Forfrist om samme, hvorimod man formeentligen bør indstrænke sig til at udtale Communens Forpligtelse til ogsaa